

તમામ નવો ગાયન રૂપી ખેલ.

સીતમે સ્યેતાન કરેખે અઝાઝીલ
યાને

તોખમે તાશીર સોખતે અશર.
જેમાં

તમામ નામીચી ૧૨૫ રાગ રાગણીઓથી બરપુર કરવામાં
આવેલછે.

૧૯૪૨

રચાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

ડા० કાલી દાસ નાનજી

પુસ્તક પ્રસીધ કરનાર તથા વેચનાર.

મુબઈ મધે

બંગડી બજાર ધર નાં ૧૧૩ ધી રાઇઝીંગ સ્ટાર પ્રિન્ટીંગ
પ્રેસના માલેક

અખલુલુસેન દાઉદખાને છાપીછે.

શંવત ૧૯૩૮—સને ૧૮૮૨. ઇસ્વી

કીમત ત્રણ આના.

૧૯૪૨

ચેતવણી

આપને જાણના રૂપી નાટકના આપેરાને કાયદા પ્રમાણે ૨૭૨૨૨ કરાવી સરવે પ્રકારનો હક મારા સ્વાધીન રાખેલો છે માટે આ ચોપડી કોઈએ છાપવી અથવા છપાવવી નહીં તેમજ મારા હેતુ મે શીવાએ આ ખેલ કોઈએ કરવો નહીં અગર કરશે તો તેના નોખમ તે ધણી ઉપર છે.

લા૦ ઠક્કર કાલીદાસ નાનજી,

આહ વેચનાર તથા પુસ્તક વેચનાર.

ઠેકાણુ મુંબઈ બાહાર કોટ પાએધાની પોલીશ ચોકીની શામે આહની દુકાને તથા શીધ કરાચી બંદરમાં જોરીઆ બજારમાં મારી ચોપડીઓની દુકાનેથી મલશે.

સીતમે સ્યેતાન ફેરેખે અઝાઝીલ

યાને

તોખમે તાશીર—સોખતે અસર

કુમરી.

અરે ફરહાદ ઉઠીએ મેરે જીગરકે જાની—યે રાહ

રાહજાદી—તુજ્જશા કોઈ જાહાંનમે, બશર નહીં અએ જાતી,
બસકે કોઈ બશરતો ક્યા, નહીં મલકે નુરાની—તુજ્જશા ૦ ૧
દેખ મૈતો બુલ ગઈ, યો ઇશુશફે કીન આની,
આફતાખી સુરત તેરી માહતાખી આંદની.
નાજુક તન ઓર બુલબદન, દેખહય નવ જુવાની—તુજ્જશાર

રાહજાદા—તફકા હોતા હયે એશાંહી બુલનદામકઈ—યેરાહ

તેરેબી જોશી કોઈ શાની બુલન અન દામ નહીં
હુર પરીઓ મંબી કોઈ, એશાહી બુલફામ નહીં—તેરેબી ૦
દેખ તેરેકો સબી, હોતેહે સૈદ દીલસે,
જુલફે એશીહે તેરી, કોઈ એશા દામ નહીં,—તેરેબી ૦
ક્યા નીજાતકે મે કહુ, તેરી ઝખાસે ખ્યારી,
મીશલે બુલ હયગી તુઈ, બુલ બુલે બદનામ નહીં—તેરેબી ૦

દો-દોસ્તો—

બનજારા ચે રાહ

ઇયે દુનીયાશે એશાના, એક રોજકો હયે મરજના,
 ઇયે માલ સભી ખજાના કુછ સાથ નહી લે જના.
 સખ છોડ યાહાસે જના —એક રોજકો હયે મરજના. ૧
 ઇશ લીયે સુન અયે જાતી, અલો જાવે સમી મેહમાની,
 જો કુછ કે મીલે વો ખાના—એક રોજકો. ૨
 અલો બાગમે અપને જાવે, રંગરાગ વહાં કરવાવે,
 હરએક વહાં કુછ ગાનાં—એક રોજકો. ૩
 ઇયે બાર જુવાની જાતી જો ગઈ વો શીર નહી આતી.
 આખરકો હયે પસતાના—એક રોજકો. ૪

—○—○—

રાહુબાદા—

ચેહી રાહ

અયે દોસ્તો કયા તુમ કહેતે, નહી હકસે જરા કુછ ડરતે.
 તુમ છોડો પીના ખાના—એક રોજકો. ૫
 દોસ્તો—કયું ઇતની ઝહાજત કરતા, દોસ્તોકા સુખન રધ કરતા
 હયે ઝુના ચે દીન દુખાના—એક રોજકો. ૬
 રાહુબાદા—હયે દોસ્તકો લાઝમ આયે કુછ નેક વો રા ખતલાવે.
 નહી કામ જુગા શીખલાના—એક રોજકો. ૭
 દોસ્તો—કયા દુશમન હમ હયે તોરે, જો તુમકું હમ ચે કહેતે.
 કયા સમઝા હમે બેગાના—એક રોજકો. ૮

એક દોસ્ત—અયે બાઈ તું કીસકો કહેતા થે કહાદિ તેરી સુનતા.

હે ઓરતકા મસ્તાના—એક રૌજકો ૯

ચલે ચલો અબ અપને જાવે. શીર કપી નહી હયાં આવે

હે કસમ હમે અબ ખાનાં—એક રૌજકો ૧૦

શીહુબદા—અયે દોસ્તો કયું તુમ મુજપર, જાતેહો ખડા અબ હોકર

નહીં દીલપર ઇતિના લાના—એક રૌજકો ૧૧

ચલો મેંખી તુમારે અબ સંગ, ચલતાહુ ન કુછહો તુમરંજ

આ ઝુરદા નહો તુમ જાના—એક રૌજકો ૧૨

શીહુબદા—તુમ સાથ ન ઇતકે જાઓ, થે ખાત અમલમે લાઓ.

હે યેતો કોઇ રંદાના—એક રૌજકો ૧૩

થે કામ શેતાની છોડો, તુમ હકસે ન મોકું મોડો.

હે પાસ હસીકે જાના—એક રૌજકો ૧૪

થે શરાબ હગમ હયે યારો, કુછ દીલમે જરા ખીચારો.

નહીં ચાહીયે પીના ખાના—એક રૌજકો ૧૫

—૦—૦—

શીહુબદા—(બદરૂલકમર)

અયે જાતી ન ઇસમે ખોલો, કુછ ઝમાન ન અપની ખોલો.

હે દોસ્ત મેરે દીલ જાના—એક રૌજકો ૧૬

—૦—૦—

શેતાન— અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ—થે રાહ

કે સેતાન ઇબ્લિસ મેરા નામ હયે,

જાહાંનમ મેરા આખીર અનજામ હયે.
 એકેલા ન દોઝખમે જાગેગા
 ખોલત આદમી સાથ લે જાગેગા.
 મેં દુશમન હું આદમકે બશ જાનકા,
 સખી! આહલે હસલામ હમાનકા.
 અયે ખેટી જરા તું મેરી પાસ આ.
 મેરી ખાતપર તું જરા દીલ લગા.
 ધીસી શહરમેં મરદ આરત હયે દો.
 વો આહલે ખુદા હયે આરહે નેક ખો.
 સદા નેકધુમેં વો મસહુલહે,
 હરેક દમ ખુદાસે વો મસરરહે.
 હે ઉનકો કીસી તોર કરના ખરાખ,
 પીલાનાં હયે ઉનકો ઝરાસી સરાખ.
 દો હમ જાત મેરે ગયે ઉસકે પાસ,
 ખરાખ ઉનકો કરને બદલકર લીખાસ.
 વો દોસ્તુકી સુરત ઉસકે હે બન,
 ગયે હે વો બેહકામે કર મકરો ફન.
 ઉન દોનુંને કરકે સવાલો જવાખ,
 મરદકો વહાંસે વો કરલા હલાખ.
 બસ લાખે હે વો બાગમે ઉસકે તઈ,
 પીલાતે સરાખ તો વો પીતા નહીં

હસી વારતે અખ તું જા ઉસકે પાસ,
એક નાનુક પરીકા બદલકર લીખાસ.
એર દીલ ઉસકા મકરસે કર મુખતીલા,
શરાખ હાથસે તું ઉસકી પીલા.

—o—o—o—

શેતાન જાદી—રામતોરે નામકી ધુમ મચાઈ—એરાહા

પદર તોરા ફરમાન મે શર ચડાઉ
જાકે ઉસકે શરાખ પીલાઉ—પદર તોરા
મકરો ફરેખ કી જાલ બનાકે, મેદાનમે જાકે ખીજાઉ
જોતોહિ ક્યા બલકે, સામકે તહી પન ફદેમે ડાલ ફસાગી—પદર
નાનુક પરીશી નાયકન બલકે, ઘર એક મેજા બનાઉ
જો કોઈ આપેગા ઉશકે તહી અખ દેખોમે કેશા મીલાઉ—પદર

—o—o—o—

શરાખી દોસ્ત— ગર હમને દીલ સનમકું દીયા—એ રાહ

ગર હમને મયે પરસ્તી કીયા, શીર કીસીકો ક્યા,
અઝબસ શરાખ નાખ પીયા—શીર કીસીકો ક્યા.
પીકર શરાખ હમને બસ ઈસ મયે કદેકે ખીચ,
ગર વસકે ગુલ અઝાર કીયા.—શીર કીસીકો ક્યા.
સાકીપે હમને અયેન નીશે કે ખુમારમે,
કુરખાંન જાન માલ કીયા, શીર કીસીકો ક્યા.
બસ હમને ફરત શોકશે એર જામે હસ્કશે

ઉસ વગ વસ કો તાગ કીયા, શીર કીસીકો ક્યા.
તોરેનીગાસે સાકીહે અપર કમાને હે આજ
ગર દીલ મેરા શીકાર કીયા—શીર કીસીકો ક્યા,

—o—

શેહજાદા—વાવા તસખીર ક્યા ખુખ ખની હુયે—એ રાહ
મેતો નાહીં પીનેકા યે સરાખ હે નીજસ,
યે શરાખ હુયે નીજસ, યે શરાખ હુયે નીજસ—મેતો.
ધસ્કા પીનાં તો હરામ, સુનો હયગા લા કલામ.
હટો હટો તુમ ખખીસ, હટો હટો તુમ ખખીસ—મેતો.

—o—

દોસ્ત શરાખી—જાનો દીલશે કુરૂં મેં તેરા કામ કામ કામ ચેરાહ
ચલો છોડો કરો અપના કામ કામ કામ
કહેના યે અપના નહીં માનતા હે,
યેતો હેગા અકલસેહી ખામ ખામ ખામ—ચલો.
હાથ નહીં ધસિને અપના રખાહે,
હરગીઝ નદો ધસકો અખ જામ જામ જામ.—ચલો.
કસમ અખ ખાઓ મીઝનેસે ધસકે
કભીનાલો ધસકા માપે નામ નામ નામ.—ચલો.

—o—

ફીરાતા હુયે હુમેકાકા યે કીસમતકા બદલ જાના—યે રાહ
શેહજાદા—અરે યારો ખકા મતહો લેઆઓ મેં યે પીતાહું,
અગર તુમ ધસમે હો રાઝી તો યેહી ફેલ કરતાહું

અજબ ઝીંદે ખુદ જાને તુમારી અયે મરે યારે,
 નહીં તુમકો મે આજુરદા યાહાં કરને કો આતાહું.
 લે આવો દો મુજે વો જામ ન આજુરદા તુમહો દીતસે,
 કે ખાતરસે તુમારે અબ શરાબે જામ પીતાહું.

— ૦ —

શેહુજાદા—અજબ મયેકા યે હયે ખાલા આહાહાહા આહાહાહા.

હયે હસકા રંગ ગુલાલા આહાહાહા આહાહાહા.
 પાયેગા તો કોઈ હુશીઆર યેહી હસમયકે ખાલેકો.
 શીરેગા હોકે મતવાલા, આહાહાહા આહાહાહા.
 મીલીહિ આખર મુજકો જહાં કે મયે પરસ્તુમે.
 નીસા અઝબસ હુવા ખાલા—આહાહાહા
 તો દેખો સુરખુર મુજકો જહાં કે દોસ્ત દારમે
 હુવા દુશમનકા મુ કાલા—આહાહાહા.
 લખા લખ દોર યે ચલતાહિ ખાલા દમ બદમ મુજકો.
 અજબ સાકાહિ દીતવાલા—આહાહાહા
 અજબ કયા રંગ હયે હસિકા ગુલાબી ગુલ કે હયે નેસા,
 કે હે લાલુમે ગુલાલા—આહાહાહા
 ત્રાયે ઘુંટ પી દેખો કે કયા કયા હસમે હે લેખત.
 કે દેખેમેતો હે આલા—આહાહાહા
 ખુમારે કેર હયે હશિમે કે હરદમ કેકયત કુછ હે.
 હુવાહું મસ્ત મતવાલા—આહાહાહા.

નેહાયત શોક હે દીલકો હમારે સખજ રગુસે.
કે કુલા રંગ ગુલાલા—આહાહાહા આહાહાહા

—o—

સખ સરાખી— મુભાન અલા ખુદાને કયા—એ રાહ

અજબ હમને ઇસીકા અખ ફરેખકી જાલમે ડાલા.
કાયા દોનો જહાં મેં અખ ઇસીકા હમને મુ કાલા.
હરેક હીકમતસે ઇસકે તહી શરાખ હમને પીનાઇ હે.
હમારે હાથસે યે છુટ કહાંથા જાનેહી વાલા.
જેસા હમ દેખતે આદમ વેસાહી કામ કરતે હે.
હમ હે શેતાન કે હમઝાદ નહીં હે હમસે કોઇ આલા.

—o—

અયે ગુલઝાર ઈત રહેમ દીલમે તું અપને ખોડ ખા—યે રાહ
દોસ્ત—અયે દોસ હમારે જાને મન ખાત હમારી સુત જરા.

ઇસી શેહરકી રંડીઆ જો જો યહાં યે રહેતીયા,
વો હે તમામ યે બે વક્ષ—ખાત હમારી.
લકીત ફકત યે એક જની વો હે મીશાલે પદમની,
બોલે ઉસીકા સખ પતા—ખાત હમારી.
દેખ વો સામી નાકે પર, માલુમ હોતા હે વો ઘર.
ઉસમે વો રહેતી માહાલકા—ખાત હમારી
ગર પાસ તું ઉસકે જાયગા, લેઝત અજબ પાયગા.
વોખી કરેગી જાં શીદા—ખાત હમારી

—o—

શેહનદી— તીરકા ઘેકાન રહા—યે રાહ

હાલ યે ક્યસા તેરા આહ અયે દીલદાર હુવા.
 પુઝકો દેખેસે મેરા દીલ યહાં ખીમાર હુવા.
 પી શરાબ મસ્ત હુવા તુંતો પીયારે જાની.
 આખર અપનીસે તું કીસ લીયે ખેઝાર હુવા.
 ખોડ આલાહકા કુછ પુઝકો ન આયા ઝાલીમ,
 સોહાબતે રીઘમે તું બેઠકે બદનામ હુવા.
 ચલ તું અમ ધરકી તરફ અપના યે ધનામ મતખો.
 ખાત સુના મે ઝરા મુજશે કયો ખેઝાર હુવા.
 ચલકે કર તોખા તુ અબ ધરમે ધયે બદ ફેલુસે
 કીસ લીયે તું ધની ફયેલુસે ગીરફતાર હુવા.

—o—

શેતાન— જા જા બેટકું તેરે ખુસાલારે—યે રાહ

ખાત મેરી સુના જલ્દ બેઠીરે,

જો જો કે પુઝકો મેને કહાયા, તુને પો કયા કામ કીતીરે—ખાત

—o—

શેતાનજાદી— હીંયા કયો ખડા હીંદુસ્તાની—યે રાહ

તદખીર મેં કી એક જાની, તુમ કુછ મત હો હેરાની.

નાએકન મે બનકે બેઠી હું રાહમેં

હસકી મેં કહેતી નીશાની—તુમ કુછ.

હસ નાકે ઉપર મે ધર લીધહું,

સુન તું પદર યે બહાની—તુમ કુછ.
 આને હે વાલા મેં ખાસ મેરે,
 કરને દો કામ આપના બની—તુમ કુછ.
 જીસ વખત આવેયા સુન એ પદર વો,
 કરતી હું કયા મેં બહાની—તુમ કુછ

—o—

શેતાન— સુન તું મોરી શેડઝાદી—યેરાહ
 આજી પીયારી મેઝી મોરી,
 જલ્દકર યે કામ બની તાંદે હો આરામ—આજી.
 મેંખી તો ઉસકી ઓરતકું જાકે,
 બેહકામે ઉસકો કરતાહું બદનામ—આજી
 મરદકું તું બેહકામે ઓગતાહું બેહકાજી,
 જા તું જલ્દી કર મેં જાકે કરતા હું યે કામ—આજી.

—:o:—

શેતાનઝાદી— રામ તોરે નામકી ધુન મચાઈ—યે રાહ
 પદર બાત કયા આછી તુમને સુનાઈ
 મેરે દીલકોખી યે ખુશ આઈ—પદર૦
 તુમ ઉસકી ઓરતકો હરએક તરાંહસે,
 જાકર કરે યુમરાહી—પદર૦
 મેં ઉસ મરદકો કરતી હું યુમરા,
 ઓર કહું મુખતી લાઈ—પદર૦

—o—o—

શાહઝાદી—ઈસ આતસસે કુરકતને કયા આગ લગાદી—યેરાહ

હયે હયે યે શરાબ મસ્ત તુઝે કીસ્ને પીઝાયા,
 હસકે ખુદાકા ખોદ જરા કુંછખી ન આયા,
 સોહાબતમે ખેઠ તું લુચું કે હુવા આપરે,
 ઓર મેરેકુંભી રસવા તુંને આહ કરાયા,
 પીકર શરાબ તું મસ્તીમે ખેલોંશ હો ગયા.
 આપર એ દીત દુનીયા તુને અપને ગમાયા.
 કીયા સોયા હે તું મસ્તી મે હુશીઆર જલ્દ હો.
 તોઆ તું કર એ કામસે તો તું કામ કર આયા.

—o—

શાહઝાદા— તકરકા હોતાહે એસાહી—યેરાહ

ખીન શરાબ મેરેકું યહાં આરામ નહીં
 માસલે ઈસકે કોઈ દુનીયામે ભજા કામ નહીં—ખીન૦
 એ નસીહતકું તુમારે તુમ રખો પાસ અપને
 ઇસ નસીહતસે મુત્તે કુંછખી સર અનજમ નહી—ખીન૦
 ઇસકે પીનેસે મુત્તે કાયા કીયા મીલી હે લીજત,
 એસે લીજતકા કોઈ દુસરા ખસ કામ નહીં.
 ઇસકા તો અસકા અભી મેરે ઝખાનકુહી લગા,
 ઇસ લીયે છોડનેકા દીલપે મેરે નામ નહીં—ખીન.
 મેં અખ જતાહું અભી શીરકે વાહા પીતાહું
 ઇસ ખીના દુસરા મેરેકું યહા કામ નહીં—ખીન૦

ઘોર એક રંડી અજબ હેતી યહા પે મશહુર,
 ઉસકે જેસી કોઈ દુનીયામે યુલ અનદામ નહી—ખીન.
 અખ શરાબ પીકે ઉસ રંડીસે જા મીલતાહું.
 એશ ઇશરતમે કરે જાકે સુખ શામ કહી.—ખીન.

—o—

શાહજાદી— સખીયા તોરી નથની હુમકદાર—યે શાહ
 નજા મેરે પીયારે દીલદાર

છોડ મેરેકું તનહા યહાપે—કાં તું ચલા સરદાર—નજા
 મે અકલ ઘોર તું નાદાન મત ખન—હોજા જરા હુશીયાર—નજા
 મંતો તેરેખીન પીયારે મશંગી—માન મેરી યુક્તાર.
 ખીના એ છોડતું અએ મેરે જાની—મુઝસે નકર તકરાર.
 ખીના શરાબકા ખીલકુલ હરામહે—સુત તું અએ સરદાર
 ખી મત શરાબ ઘોર નકર રંડીખાજી—ઘોર તું ન હો ખદકાર.
 તોખા તું કર એસે કામોસે પીયારે—શીર કર ન કર એસા કાર.
 વાસ્તે ખુદા કે મુજપે રહમ ખા—મત ખન તું અએ જાલીમકાર
 તુજકું મેં હરગીજ જાને ન દુગી—યહાંસે અત્ની એકખાર.
 દામ એહ તેરા છોડું નહીં મે—હાતોસે મેં અપને વાર,

—o—

શાહજાદા— ચલ નીકલ ચલ નીકલ—યે શાહ
 ચલ છોડ ચલ છોડ ચલ છોડ ચલ છોડ દે
 એતો દામન પકડ મત ઝગડ ચલ છોડ.

હટ હટ બે હયા હટ હટ બે હયા

મુજે મઠરસે તું કરતી હૈ બનદ—અરે અરે બેવકા અરે અરે.
મુજે કીયા પકડ તું રખેગી બલા—ચલ છોડ ચલ છોડદે.

—o—

રાહુબદી—ધરિક કીયા સૈહે કીસી કામીલસે પુછા ચાહીએ

હાય ઇસકું કીયા હુવા હૈ હૈ એ અખ મેં કીયા કરં

કીયા ઇલાજ ઇસકા કરં આર કોન હૈ કીસકું કહું

બાતકું રદ કર એ મેરે શીરકે હૈ હૈ યે ગયા.

કીયા હસે કીસને કીયા આંસા દીવાના આરજુનું

અખત કીયા ઉલટા હૈ મેરા ગીરદશે ધક્કાકસે.

સખેબી સખ ઉડ ગયા હૈ હૈ એ દુખ કેસા સહુ.

હૈ જમીન એ સખત તર આર આસમાં બી દુર હૈ.

નહ તો યારો એકદમ અનદી જમીન ધસ મરં.

ગમકી આતશ તન બદનમૈ હૈ ભરક મેરે રહી.

રાત દીન ધસ શીકકે શાયેસે જલ જલ મેં મરં

—o—

શેતાન બદી—અએ ખુદીયાં તું કીયું શેતી થોક થોક—ચેરાહ

મીસલ મેરે દુનીયામે નહ કોઇ આર,

સુરત શીક્કમૈ ખુશરત હું.

બલકે કોઇ ન હોગી જોર—મીસલ મેરે દુનીયામે.

—o—

રાહુજાદા—યે તો મજનુ હોગા દીવાના—યે રાહુ

તું તો ક્રીયા કોઈ હુરે પરી હે

સુરત તેરી એક જલવ ગરીહિ,

તું ને દીવાના મુજકું કરી હે,—

વહ્લા તેરેમે જાદુ ગરીહિ.

મેરી જાન અપ્પતો તું જપે મરીહિ,

તું ને આંખોમે જાદુ ભરીહિ

અપ્પતો તું જસે મેરી દીન લગીહિ

આંખ તું જસે મેરી આ લડીહિ.

દીલ એ બેચેન મેરા કરીહિ

તુહી માથુખ મેરી દીન બરીહિ

—o—

શોતાનજાદી—એક દુનીયામે ના સીજ ફરહાદહુમે યે રાહુ

યે દુનીયામે આશક સભી બે વફાહિ.

હરએક ગરજકે સખ મુખતેલાહિ.

બોહોત તેરે જસે મુજપે આશક.

વોહ સખ ગરજકે બાદ મુજસે જુદાહિ.

ઈસ વાસતે મે નહીં દીલ લગાવી,

કે હરએક દુનીયામે સખ પુર જકાહિ.

બસ અપ્પ જસે આએ હો, તુમ વેસે જાઓ.

તુમભી ઉનકે મીસલ પુર દગાહિ,

મેરા દીલ બેજાર એ આશકીસે

કે જો જો મે દખી વોહ સખ પુર ખતાહિ

શાહુબાદા

મજકુર રાહ

નહી મે દગાબાજ અએ મેરી ખ્યારી,
 પુત્રે દેખ મુજકું હુંઈ એ કરારી.
 યુલામ તેરા હોકર ઘરકે મે અખ રહુંગા.
 કરુંગા તેરે પાસે મૈ જાન જારી.
 રહેમખા ખુદાકે લીએ મુજપે જાની,
 વીરહકી લગી તેરી મુજકું કઠારી.

—૦—
 'સ્વતાનજાદી

રેર દુખારા ઈસ્કકા—યે રાહ

જો પુત્રે ઉલકત મેરી અએ જાને મન દરકાર હૈ.
 ઇસ લીય તેરેસે મેરી યેહી ઊતાર હૈ.
 જો તેરી ઝોરત હૈ ઘરમે ઉસકું પુ સમજે હરામ,
 મીસલે મા ઝોર જૈનકે તખ પુહી મેરા ચાર હૈ.
 ઝોર જો જો કામ મૈ પુજકું કહુ જીસ વખત પર.
 વો પુમ કરના પીયારે ખસ યહી તકરાર હૈ.

—૦—

શાહુબાદા

દુરસે આઈહિ સાકી દેખાને મૈ ખાનેકું—યે રાહ

ખસ કસમ ઇસ ખાતપર અએ જાને મન ખાતાહુ મૈ.
 જો જો યે પુને કહા વો અખ ખબલાતા હુ મૈ.

आँखोंसे आँखों में मेरी होगी भीसखे माँ व मैंने।

ये ज़मानेसे आँखों कसम और तुझको कहता हूँ मैं।
रात दिन मैं पास तेरी हो रहूँ भीसखे युवाम

सुन तु' अम्मे मेरी सुनजनन हाँकार ये करता हूँ मैं

नयनानन्दी

सुन अम्मे शाहपुर आत ये मेरी—ये राह

अप्य मैं अपना जन छगर जस समझ हूँ तुझको

वरजकी लीजत तुझको अपना लाछम है मुझको

सब अप्य अपने जागमे नवै सुन अम्मे सुन अनदाम।

वहाँ पे अपने होना गट गट पीये शरापके जम।

पीये शरापके जम वो गट गट होवे डेर लट पट,

होवे डेर लटपट डे होना करे ये ओस अनरत।

और सुन तु' अम्मे दीनजनन।

शरापी

वावा ये अनप्य दुप्य हूँ—ये राह

दे शाकी शराप हमकु' तु'

भर भर पीजा अप्य सख

और हो उसीमै मुशक छ

जा तु' हमारे इपरे

સાકી—અણ જનાય લીજીએ

ભર પેટ નાશ કીજીએ.

પ્રુય હે યે જામ પીજીએ,

એહી હે તુમસે યુક્તયુ.

શરાખી—કીયા હે શરાખ પુર નીચા, પીતેહ મે દીયા કુકા.

વાવા અજામ હે કીયા મજા, શીરકે તું દે દુખદુ.

—o—

રથતાનજાદી

અલ મંગ હમારે મજનુરે—યે રાહ

જે લે હાતસે હમારે પીયાલારે—વો પીયાલારે.

તરે વાસ્તે મે યે શરાખ હું—લાહ/હું યે મેરા વાલારે.

—:0:—

રાહજાદા

વાવા યે તમ્સવીર કીયા ખુખ ખનીહે—યે રાહ

વાવા કીયા પીયાલા અજીયા અજામ.

એ શરાખે ત અખ મીશલે હોગા ચુલો અખ

હસકું પીતાહું મે અખ, હસિકું પીતહું મે અખ.—વાવા.

—o—

રાહજાદી

હસ આતશે કુરકતને કીયા આગ લગાદી—યેરાહ

અજ બહારે ખુદા સુત તું અએ દીવદાર પીયારે.

કુછ રયેમ તું ખા મેરેપે અગ્ગે યાર પીયારે. અગ્ગે
 વે ખાપ તેરા બુઢાહૈ કુછ ઇસકી તરફ દેખ.
 ઇસ વખત જીઘ્રીમિ હો ગમખાર પીયારે,
 અસ્લાશે નહીં દરતાતો લોગોકા કુછ દર રખ.
 બે શરમ ન હો ઇતના અગ્ગે સરદાર પીયારે.
 મૈ ધરકી હું ઝોરત તેરી કુછ ખોડ ખુદાકર.
 અલ ધરકું વે સુતકર મેરી ગુફતાર પીયારે.
 મૈ ખુબીમિ કુછ કમતી નહીં ઇસ્સે અગ્ગે જલવીમ.
 તો છોડ મુલે વે કરતા વેહ બદકાર પીયારે.
 અસ્લાકું ક્યા મુહ તું દેખાવેગા અગ્ગે બદકાર.
 તો એસા હુવાહૈ ગીગ્ફતાર પીયારે,
 ગર એસા તુલે કરનાયા તો શાદી તું કીયું કી.
 મેરેસે અરે બે હયા બદકાર પીયારે.
 અલ ધરકી તરફ હોશ પકડ રખ તું મેરા હાથ.
 ખસ વાસતે અસ્લા કે અગ્ગે સરદાર પીયારે.

શાહજાદા

અખ જા મેહલમે કરદે તું શીરીનકું અખર-શાહ

અલ યહાંસે દુર હો ખાત કુછ ન કર,
 મુરત તેરી સામનેસે મેરે દુર કર
 બે હયા અગ્ગે બે શરમ હે તું બે ખતર.

ਜਾ ਧਰਮੇ ਕੇਹੇਨਾਹੁੰ ਭਲੇ ਅਘ ਧੁੰ ਧਰ.
 ਧੁੰਨੇ ਅਘ ਹਰਮਣੇ ਮੁਝਕੇ ਸਰ ਅਸਰ.
 ਅਘਕੇ ਮੇਰੀ ਮਾਣੇ ਧੁੰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪੀਸਰ.
 ਅਘ ਧੁੰਨੇ ਤਲਾਕ ਮੈਂ ਦੇਨਾ ਹੁੰ ਭਖਰ,
 ਭਲੇ ਜਾ ਭਲੇ ਜਾ ਦੋਹੇ ਯੇ ਵਕਰ.

—o—

ਸਾਹਿਬਨਾਮੀ

ਅਕਸੋਸ਼ ਕੀਸ਼ ਤਰਹਕੀ ਸੁਨਤੀ ਹੁੰ ਮੈਂ ਕਲਾਮ. ਧੇ ਰਾਹ
 ਯੇ ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧੇ ਅਕਤਾ ਹੈ ਐਸੇ ਕਰਨਾਹੇ ਕਲਾਮ.
 ਅਕਸੋਸ਼ ਧੁੰਨੇ ਹੋ ਗਯਾ ਰਖਤਾਨਕਾ ਧੁੰਨੇ.
 ਧੁੰਨੀਯਾਦ ਤੇਰੀ ਨੇਰੀ ਧੀ ਵੇਸਾਹੀ ਧੁੰ ਹੁਯਾ.
 ਸਾਧਕ ਧੁੰਨੀ ਹੋਗਾ ਭੋਖ ਨੁੰਨਕ ਧੇ ਹਰਾਮ.
 ਤਲਾਕ ਸਾਧ ਹੋਗੀ ਤੇਰੀ ਜਨਤਕੀ ਉਪਰ.
 ਐਸੇ ਸਾਧ ਪੁਸ਼ਤਪਰ ਤੇਰੇ ਤਲਾਕ ਹੈ ਮੁਢਾਮ.
 ਜਾਨਤ ਹੈ ਤੇਰੀ ਜਨਤ ਐਸੇ ਧੁੰਨੀਯਾਦਕੀ ਉਪਰ.
 ਨੇਰੀ ਧੀਸ਼ ਤਰੇਹਕੇ ਕਾਮ ਧੁੰ ਕਰਨਾਧੇ ਸਭ ਹਰਾਮ.

—o—

ਹਾਲੇ ਦੀਲ ਅਘ ਕੀਸ਼ ਤਰਹ ਧੁੰਨੇ ਧੁੰਨਾਨਾ ਧਾਹੀਧੇ—ਧੇ ਰਾਹ
 ਪੀਦਰ—ਭੋਭਦੇ ਅਘ ਧਸਕੇ ਤਖ਼, ਕੁਝ ਨ ਕਹਨਾ ਧਾਹੀਧੇ.
 ਨੇਰੀ ਨਹੀ ਸੁਨਨਾਹੇ ਅਧਨਾ ਕੀਯਾ ਸੁਨਾਨਾ ਧਾਹੀਧੇ.
 ਨਾਮ ਧੁੰ ਧਸਕਾ ਨਲੇ ਅਘ, ਭੋਭਦੇ ਧਸਕੇ ਤਖ਼.

થે તો અખ્ય મરદુદ હુવા, ધસકું ન છીના ચાહીયે
મે હયા ઝૈર ખદકાર જાની ઝૈર શરાખી ખન ગયા.

જો હુવા ખદકાર ઉરસે ન મીલના ચાહીયે.

ચલ તું ઘરકી તરફ અગ્ને જાને મનકર કર સખ,

યેહ તો ખસ ગુમરાહ હુવા, અખ્ય છોડના ચાહીયે.

—:૦:—

શાહજાદી

મીલી લયલી મીલી લયલી—યે રાહ

ખુદા યા યે ગજબ કીયા તુને, મેરે શીરપર લે આયા હે

અજબ યે ગીરદશ દોરામે મેરેકું ફસાયા હે.

હુવા યે કીયા કે ધસકે તમ ઝૈર હૈ હૈ મેરે અલ્લાહ,

કે કીસ જાલીમને ધસકા દીલ મેરેસે છોડાયા હૈ.

કહા જાજી કરં કીયા મૈં હકીકત યે કીસે પુછું.

કે કીસેને દીલકું ખસ ધસકે યે મેરેસે શીરાયા હૈ.

અરે હૈ હૈ મૈં મરજાજી, શીરાકે યારમે ધસજા.

ખુદાઈને મેરા ધસ વખત સખે દીલકા ઉડાયા હૈ

યે ગમકી આગકા શેલા ભરકતા હૈ મેરે તનમે,

ધસને તન ખદન મેરા અરે યારે જલાયા હૈ.

— ૦ —

પીઢરકી નસીહત

આજ એ હુવે ધરાકમે દેવાની—યે રાહ
નાયુસંકો મેરે બઢા લગાયા, હૈ હૈ નીકલાયે તો જાની.
અલ અલ યહાંસે ધરકી તરફ તું મત કર શોરો વ શીગાની.
અલ કુછ સખર કર સપુતે જીગર તું મત તુ જલા યે જવાની,

—o—

શાહજાદી

ગયો ગયો રાખે હમારા—યે રાહ
ખસ ગયા અલ હૈ સખે હમારા, જો હુવા જુદા માહ પારારે,
હાય અલ ધરમે કીયા માહ બતાઉ, જો સાથ નહી મારા પ્યારારે.
દીલ તો હુવા મેરા ખેચેન યારો, જીગર હુવા પારા પારારે,

—o—

રનગદી જીયો હમારા સાલવરા—યેરાહ

પીઢર—ધતના ન રો તું દુતીયાહૈગી, બલકે હૈગી જહાં યહાંસે જાયરે
ધસ લીયે દુતીયાંસે અલ દીલ લગાતું, મતકર યે શોરો શીગાન

—o○o—

યહાંસે જાયરે અલ ધરકું યહાંસે જાયરે—એ રાહ

શાહજાદી—મેતો ધરકું નહીં અલ આવુંરે,
ઉસકે શીરાકમે યેહી મર જાવુંરે
જોગન મૈ બનકે બન બન શીરંગી, નામકા ઉસકે અલગ મૈ જગાવુંરે
મેસ બદલ ઐર કકની પેહનકર, અંગ ભબુત રમાવુંરે.

તુમ અપ્પ યહાસે ધરકું સીધારો, યહી મૈ તુમકું સુનાવુંરે,
અભીતો હરગીજ નહીં મૈતો આવું, હરગીજ યહાસે મૈતો નઆવું.
જખતક ઉસે મૈ ન પાવુંરે.

રાહુજાદી

જાનાકે જાયતો જાના નહીં તો હોતા—યે રાહ

દીલ દેકે તું ફર દીલકું છોડાયા મેરે જાની,
કુછ ખોડ ખુદા તુજકું ન આયા મેરે જાની.
સાદી તું કરકે મેરેસે ફર ખેવકા હુવા.
હે હે યે તેરે દીલમે કીયા આયા મેરે જાની,
જંગલો જંગલ મૈ શીગતી હું બસ વાસતે તેરે.
ધરખારસે દીલમૈલી ઉઠાયા મેરે જાની.
સખકું ન મુજે નીદન હે ઓર ન દીનકું હે આરામ.
દીન રૈનકા તું યેન ઉડાયા મેરે જાની.
કયા મગજપે હરામ તેરે, આહ ચડાહે.
મા ખેન તુને મુજકું બનાયા મેરે જાની.
ધસ રંડી ખે હયાને આહ તુજે ક્યા કીયા,
જો દીલકું તેરે ઉસને ફરાયા મેરે જાની.

અમનમે આકે કાઈ દમ રાખા ધરી—યે રાહ
જોગનકી—ફરાકે પારને દીલકું તો ખે કરાર કીયા,

કે હાથ ઉલટી કલખીને દીલ ફેગાર કીયા.
અરે ઇસ જંગલે ખુન ખાર મે કાહા જાઈ.
મરી યે જીનદગી જંગલમે તો ખાર કીયા.
અરે યે ગીરદશે ઇફલાકકા કહું કીયા મેં
કે ઇસનેહી મુજે દુનીયામે ખે વકાર કીયા.

— ૦ —

સ્થતાંનજાદી શાહુજાદા દોનો અનદરસે ગાતેહે.

મોકું દીગર ચલત દેની ગારીરે—યે શાહુ

વાવા પ્રીત લગી કેસીરે,
તુમ હમ દોનો છેલ છપીલે—વાવા પ્રીત કેસી લગીરે.
મુલસે ખુલખુલ હુવે ખુશહાલી અજબ લગી અપની યારીરે.
મોરાદે દીલકો તો ખર આવે, કીયું ન કરત જાય ખુશહાલીરે.
મન મોહન અપની દોનો રહેગી, ચલત કરે દીલદારીરે.

— ૦ —

શાહુજાદા

ધરશે યાં કોન ખુદાકે લીંચે લાયા મુજકા—યેશાહુ

વસક ક્યા તેરી યહાં અગ્ગે સનમ ખયાં કરં

ખલકે જાન વ માલ મેરા તેરેપર કુગ્યાંત કરં.

દોસ્તો આવો સભી માલ હું યાતા હું મે.

હુટો હુટો યે તસદુક દીલો જાનકરં.

મરી જાનીકા મેં સદકા તુમે હુટોરે.

યે લુંટાયા માલ તસદુ કબી જાન કરે

દોસત

આમદે જાલમ પરીહે—યે રાહ

અજાણ કયા ખુબ તેરા દીલ ખડા હે.

મીસલે તેરે નહી કોઇ દુસરા હે.—અજાણ

યે માલ ધન સર્ખી અપના લુંટાયા.

નહી કુછ દીલમે ડરાહે.—અજાણ

અરે વાવા હમારે દોસત જાની.

તુને વાવદા તેરા પુરાં કીયાહે.—અજાણ

તેરી દોલતમે હમ હોગે તવંગર.

તુનેહી હમકુ ખસ ધતના દીયા હે.—અજાણ

સીક્ત તેરે ન કીયું અબ હમ ન ગાવે.

સલુક હમસે જો તુને યે કીયા હે.—અજાણ

શાહજાદા—સુનારે મારે તુમસે યે હે શુકતાર.

માલ યે ખજાના તુમકું ખીલાયા, હેગા યે મેરા ઇકરાર.

જાન માલ સારા ઇસકે ઉપરસે, મેને કીયા યે નીસાર.

—૦૦૦—

શયતાન

ફીરાતા હૈ હુમે કા કા કીસમતકા ખદલ જાના—એ રાહ

અરે ખેટી ખેટી તુજકો તો કીયા વો કામ કર આયે.

મેને જો જો કહાયા કામ તું ઉસકા કયા ખખર લાયે.

સુતા કુછ ખુશ ખખર આછી કે છરસે ખુશ હો મેરા દીલ.
મેરી દોખતર પીયારી તું ખતા જો કુછકે કર આવે.
તું શહબદોઝો ભિકાને ગઈયી તું ક્યા કીયા તું.
ખતા મેરેકો તુ જલ્દી વહાં કર કીયા આવે.

હાલે દીલ કીસ્સે પુછુરે.

બેટી—કબસે વો કામ મે કર આછરે.

શુનોછ પીદર મારે પીયારે, કબસે વો કામ કરકે મે આછરે.
ઉસકું ગુલામ મૈને અપના ખનાયા, શીરકે વહાં સુતા અખ મે આછરે
માલ ઐર ધન ઉસકા લુટાયા, ઉસકું કંગાલ અખ મે ખનાછરે.
હો અખ ખુશ તું, બશ અખને દીલમે મૈને જો કુછ કીયા વો સુનાછરે
શરાખ તો ઉસકુ ધતના પીલાયા, બલકે મેરે દમ ઉસ મસ્ત ખનાછરે.

શયતાન

રાજ સુન મોકો હૈ પરખતન હારી—એ રાહ

વાવા શાખાશ હૈ બેટી તુજકું આજ બસ ખુશી કીયા મુજકું,
મકસદ મેરા તું સખ ખર લે આછ, અખ કીલું શાખાશ મે નદું તુજકુ
અખ હૈ ઐરતકું ઉસકે ભિકાના જોકે શીરતી હૈ ખત ખતમે ઉસકું,
અખ મૈ ખત કરકે પીરએક બુજરખ જોકે જંગલમે ભિકાઉ ઉસકું.
અખ તું બેઠ કરકે કરતી હૈ યાં કીયા, ઐરભી કરે ખરાખ જોકે ઉસકુ
અખ મે ધંધર તું ઉધર જા, સુત તું અએ બેટી કહેતાહું તુજકું.

શાહુજાદા

આજ ચમકા હુવા આશકારા—યે રાહુ

હાય રંડીને કરકર આવારા, મુજકું ધરસેભી આખર કાશ.
માલ મેરા સભી આવ પીકર, કરકે મુફલીસ ખીચારા.
આખ વો કહેતી હૈ જા કુછ કમાલા, કહા મે જાગી ગીરદશકા મારા.
કામ ધનદા નહીં કુછભી જાનતા, હાય કીયા મે કરેં યહાં ચારા.
કોઇ ગમખાર મેરા નહીં હૈ, કીસકે આગે કરેં યેહ પુકારા.

શયતાનજાદી

રામ તોરે નામકી ધુમ મચાઈ—યે રાહુ

અરે કીયા તું નાહક યે બકબક લગાઈ, જાકે કર અખતુ કુછભી કમાઈ
મે શરમ તુજકું શરમ નહીં હૈ મેરી જો આકે કમાઈ,
મેઠા હૈ કીયા તું જાકે કમાલા, છોડદે યેહ મે હયાઈ—અરે કીયા તુ
ટુકડે હરામ કે આવેગા કાંતક, કરકે મેરી ભડવાઈ.
ચલ જા નીકલ તું અએ મુવે પીટ, ધરસે મેરે હો રહાઈ,—અરે.
મુદતસે ધરમે મેઠા હૈ તું, જો ખન કરકે મીસલે લુગાઈ,
જા મેરે ધરસે કાલા તેરા કર, છોડ તું યેહ મુરખાઈ.—અરે.

શાહજાદા

હુમ આપસે લેકર રજા—યે શાહ

હે હે તું મેરા માલ સખ આકર કે કરતી હૈ જુલમ,
કર કુછ ખુદાકા ખોદ તું નાહક નકર મુજપે સીતમ.

અએ માલજર લાખોકાતું, મેરા સભી આકે હજમ,
અખ દેવીહે ધરસે નીકાલ મેરેકું તું હૈ યે રહેમ.

કુછ આતરસે મેરે ઉપર મેં કયા કમાલાજીં યહાં.

ધનધાતો કુછ આતા નહીં જાગેમ અખ હૈ હૈ કહા કહા
યે યે વક્ષાઈ મત કર મેરેપે તું, અએ જાલીમગાર.

મેરા યહાં તો કોઈ નહ તેરે સીવાય અએ ભી નામદાર.

સ્વતાનજાદી

કીયા કમાને અખડને એક તીર નજારા મારા—યે શાહ

હોંગ યે છોડ મુવે જલ્દ કમાને જાકર લે આ.

કુછ નહી આતા હૈ તું હેલવ પાટી કરજા,
મરદ હૈ તું યા કોઈ હૈગા જનાના આદમ,

ધરમે તું મરદ હે તો કુછભી કમાને જા લેઆ.
જા યહાંસે મેં તુજે કહેલી હું એકખાર મુવે.

કહે ના મેરા નહીં સુનતા યે તુજે કયા ચેહ હુવા.

જોગન—હો ગયા તું એવકા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને મન,
 મે જો તેરા કયા કીયા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને મન.
 કયા જમાનેમે વકાદારી અજીજો ઉડગધ,
 જો જુદા તું હો ગયા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને મન.
 તેરે પીછી મેં જાતી બનકે જોગનકો બાહુ.
 કર રહી હું યે સદા અચ્ચે જાને મન.
 બે તરસ ચૌર બે રહમ તુજસા ચે દુનીયામે કોઇ.
 આજ દીન તક ના હુવા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને.
 મેં જુદાઈકી અગનમે જલ રહીહું રાત દીન.
 તું મજા કર રહા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને.
 કયા જવાબ દેગા જુદાકું ખોડ કર કુછ દીલ મને.
 કહું તું નાદર હો ગયા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાને.
 તેરે પીછે ઇસી જંગલમે મર જાઉગી.
 હૈ યે કીસમતકા લીખા અચ્ચે જાને મન અચ્ચે જાનેમન.

શયતાન

એતો મજનુ હોગા —યે રાહ

સુન બશારત યે તું ખાસી ફાતી, કીયું તું જંગલકી યે ખાખ ઉડાતી.
 જીસકે પીછે તું યે જી જલાતી, વોતો તેરા નહીં સંગાતી.
 ઉસને કી એક ચોરત હે જાતી, તુંભી જા દેખ કોઈ અપના સંગાતી
 નાહક યે અપના જી કીયું જલાતી, યે જવાતીમે કીયુ તલ મલાતી

જોગન

વો સનમ તોરા મોખડા દેખા જારે—યે રાહ

વો ખખીસ તું કયા શયતાન લઈ હૈરે, મુજકુ હુવા માલુમ.

લાહવજ તુજપર પડતી હું મે, હોજી યહાસે ગેય.

મેશક યે મુજકું એકીન હૈરે, વો ખખીસ તું કીયા શયતાને.

ભૈકાને આયા મુજકુ અખ તું, મેગ હૈ દામાન પાક.

ભૈકાના મેરા મુશકીન હૈરે, વો ખખીસ તું કીયા શયતાને.

દોસ્ત.

ખુદાદી જાને—યે રાહ

માલ ખજાના જર વ જવાહર હમને પાયાહૈ ખીશીયાર.

તુ ફલ તુમારે હો ગમ્મ હમ દોનો જરદાર—તું ફલ તુમારે.

હીરે માતી લાલ જવાહર યે સખ હમકુ મીલેગે આજ.

સુન અમ્મે સાહેબ નહી હૈ હમ અખ કુછ મોહતાજ સુનો સાહેબ.

પેહેલે હમ થે ફકીર મુફ્લીસ વ ગરીબ મીસલે કંગાલ.

અખતો હુવે હૈ માલોસે બસ માલ માલ—અખતો હુવે.

શયતાન.

સુનીએ જનાખ હાલ—યે રાહ

દોસ્તો ઈસ વખત તુમસે બસ યે કામહે.

તુમ કરો જલ્લ એસે લાયકે ઇનામ હૈ.

એક ભોગન શીરતી હે ઇસ જંગલે ખુન ખારમે.
 ખુન સુગતમાંહ પીયકર ઐર યુજ અનદામ હે.
 ઐર હે વો પાક દામન નેક બખત ઐર પાક જાત.
 રાત દીન અસ્લાકા ઉસકે જખાનપર નામહૈ,
 ઇસ લીય ઉસ પાક દામનકું કરો નાપાક તુમ.
 બસ તુમારેસે મેરા મુનો અનજામહૈ,
 મર તુમ ઉસકે પાક દામનકો લગાવોગા દાગ,
 ફરેતો મેરા જાનબી તુમ પરસે બસ કુરબાનહૈ.

દોસ્ત

કાસીદા લાદે બખર ચારકે આ જાનેકી.—યે રાહ
 અજા હમ કરને ખરાબ ઉસકું વાહા જાતેહ,
 આપકા કહેના હમે સરપે ચહકાતે હે.
 જાતે હમ દો વહાં પાસ ઉસ ભોગનકે.
 દખીયે કીસતરહ કે હમ ઉસકું વહાં સતાતે હે.
 આપ યે કહેતે હો જો પાક વો દામન હેગી,
 હમ ઉસકે દામનકુ અબ દાગ જા લગાતેહ.

મયતાનજાદી

ફર કીયું શીકલ દેખાઈ.—યે રાહ
 ફર કીયું સુરત દેખાઈ, તુજકું શરમ ન આઈ.
 બાહર ગયાથા કબસે મુવેતું, કયા કીય બતાવું કમાઈ,

શાહજાદા

બનજારા—યે શાહ

ઐ તરફ ફેર મૈ હારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.
 હસ જાયપે કદમ મૈ ધરતા, વાં ખરા ન કોઈ કરતા
 મૈ આખરકુ ખસ હારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
 અખ કહા મૈ જાની જાજી, કીસ તરહ કમા મૈ લાજી,
 કીયા કરં મૈ અચ્છે માહા પારા, કહી ચલા
 કાહા ગઘયે કાહા કહી નઈ કીયા લાયેતો કહા કુછ નઈ.
 યે મીશલે હુવે આશકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
 હસ જાયે હો જાતા ઇજત મૈ નહીં કુછ પાતા.
 કીયા હાય કરં મૈ કારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
 કુછ કામ હુનર નઈ જાનું હૈ હૈ રે સુન અચ્છે ખાનું.
 ઇસ લીયે જીગર હૈ પારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
 અખ કરં મૈ હૈ હૈ કીયા કોઈ દેતા નઈ એક પહસા.
 ઇસ શીકરશે દીલ હૈ ખારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.
 અખ ભુખ લગી હૈ જાની, કુછ ખીલા મેરેકું ખાના.
 તુજ ખીના ન કીસે યારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

સ્વતાનજાદી

ચલ નીકલ તું મુવે જાકર, કીયા ખીલાજી તુજકું ફતર.
 જો કરતાહૈ પુકારા—કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહજાદા.

કુછ રહમ તુજે નઈ આતા, મેરા જાન યે ભુખશે જાતા.
 મૈ ગીરદશકા હુવા મારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

स्थितानजदी.

यल नीकल नकर पुं तकरार, तेरे शीकल छुपा अये मुरधार
मुले हैगा पुनसे आरा, कही यलान मेरा आरा.

शाहजदा.

कीयुं करती है मुनसे पुं जंग मै बुकसे हुवाहुं अय तंग
मुले भीला कुछ अये माहपारा, कही यलान मेरा आरा.

स्थितानजदी.

ये हया सता न मुनकुं, कीया बुलआक भीलठ पुनकुं,
ये शरम है पुं नकारा—कही यलान मेरा आरा.

शाहजदा

मै बुकसे है है भरता, थोड़ा रहम न मुनसे करता.
मै कहूं यहां कीया कारा, कही यलान मेरा आरा.

स्थितानजदी

यल नीकल मुये पुं यहांसे—मै माइंगी पुनकुं जनसे.
दील तो हुवा बैनरा—कही यलान मेरा आरा,
जो कमा नही लावेगा, भीन जुती न कुछ आवेगा,
आर होगा मोहत आरा, कहां यलान मेरा आरा.

शाहजदा

अरे हाय मै कहां जर्ग. आर कीसकुं मोह दप्लाव.
मेरा डान करेगा यारा, कही यलान मेरा आरा.
हां दोसत वो आतेह दीलपर. कुछ रहम करगे मुनपर.
दप्ल हाल मेरा अक आरा, कही यलान मेरा आरा.

અચ્ચે દોરતો જલ્દ આવો. કુછ ખાના મુજે ખીલવાવો.
ત્રે ભુક્કાહું મારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

દોસ્ત

ચલ નીકલ તુ યહાંસે બદકાર, કહેગા બડ મકાર.
ખીન જીતી નહી કુછ કારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.

શાહુજાદા

હૈ હૈ ન મુજકુ મારો, કુછ રહમ કરો દીલદાર.
મેરા બખતકા ઉલટા તારા, કહી ચલાન મેરા ચારા.
અખ ઈસ દુનીયા કે અનદર, કોઈ નહી હૈ મેરા યાવર.
બસ હુવા બડ અનધારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.
હાય તકદીર મેરી કુટી, કહાં આકર દોરી દુટી.
યે કલામ ખુદાને મારા, કહી ચલા ન મેરા ચારા.

શાહુજાદા

અરે અરે હાયરે ખુદા રે ખુદા મેરા તો કોઈ નહી અખ હુવા
જમાના મેરા રે ફેર ગયા, યે રદીનેબી દગાહી કીયા.
મુજે કીયા ખખર કે યે બે હયા, મુજે લુટકર કરેગી દગા.
મે ધરખારસે તખ્તા હો ગયા, ઓર માખાપસે જીદા હો ગયા
મે માખાપકું યે મોહ કયા દેખાઉ. હયરે કહાં અખ મેળનઉરે.

—૦—

પીદર શાહુજાદીકા

મુન સહેલી ઉસે લીયારે—યે શાહ
કાં બેટી મોરી સીધારી.

છોડ યે દીલદારી, ગાઈ મેં નીયારી, મુજકું હોખી બે કરારી.
જાન જીગરથી હમારી, કાં બેઠી મોરી સીધારી તુમ સખ યહાંસે જાગ્યો
દુઢકર કાંહાંસે લાવો, હોખી તખ દુર, મેરી દીલકા બે કરારી.

સખલોગ

વાવા કા બચન દે હારીમે—યે રાહ
ખાત તોહરી જાનીરે, સુનીએ મોરે શાહ
હમ તો યહાંસે અખતો જાવે, દુઢ કહાંસે લાવે.
ગમ એ દીલસે દુર કરો, નહો પરેશાની ખાત તો હારી.

જેગન.

લખ્યે જાન બખશીરા ઉલટતમે—યે રાહ
પીરાકે ચારસે મુજકું નીહાયત બે કરારી હૈ
દીલતો ખસ તડપતા હૈ આર દીલપર આહ જાગીહૈ.
મીસ્લે મજનું કે અખ શેરો ખયાં ખાંમે ભટકતીહું.
દેવાની બન ગાઈ ચારો અકલ તનસે સીધારીહૈ.
કે જખતક મૈ ન દેખુગી શીકલ ઉસ દીલ ખર જાનકા.
ન હોગા ચૈન મેરેકું યે ઉસકા યાદ સારીહૈ.
તસવર દીલમૈ હૈ મેરે ઉસકે શીકલેકા નકશા.
એસી નકસેને ખસ મુજકું યે ફતીયાંસે ઉખાડી હૈ.
મીસાલે કલ હજર તસવીર લગીહૈ મેરે સીનેમ,
પ્રદા અખ કહેં આ ખસ યહ દુખ મેરેપે ભારીહૈ

દોનું દોસ્ત

કાના કરે ધીંગાના—યે રાહ

બસ આગે નહીં અબ જાના, હૈ રાત યહાં પે રહેના.

યે જાય અજબ હૈ ખુશતર, અબ યહાં જમાવે ખીસતર.

જોગન—યે તો હૈગી મેરી જગા, તુમ સુનો બરાય ખુદા.

રહમ કુછ કરના, દોનો દોસ્ત. હૈ રાત યહાંપે રહેના.

તુમ આગે યહાંસે જાવો, તક રહમ મેરેપે ખાવો.

દોનો દોસ્ત—તુ કોનહે હમસે કહે, જંગલમે કીયું તુમ રહે.

યેહ હમકું કહેના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.

જોગન—મેરા હાલ ન પુછો ભાઈ, હૈ ગરદીશ મુજપર આઈ.

દોનો—ક્યા ગરદીશ તુમપર પડે, જોગન યે કીસમતકી હૈ થડી.

જોગન—તુમે કીયા કહેના, દોનો હૈ રાત યહાંપે રહેના.

દોનો—તુમ તનહા ઈસ જંગલમે રહેતે હો કેસે બનમૈ.

તુમ ધરકું હમારે ચલો, વહાં ઐશ મળે તુમ કરો.

ચેહી સુન બૈના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.

જોગન—આગ લગો તુમારે ધરકો ફેર ભલા કહું કીયા મે તુમકો.

કીયા દુખ મુજપે પડા, યે તુમકું ખમ્પર નહીં જરા.

સમજ કર કહેના, દોનો હૈ રાત યહાંપે રહેના.

દોનો—હૈ કસમ ખુદાકી તુમકો, તુમ ચલો હમારે ધરકો.

યે માનો હમારા કહેના, સુનો સુનો બરાઈ ખુદા.

હમારા કહેના, હૈ રાત યહાંપે રહેના.

ਯੋਗਨ—ਤੁਮ ਘੜੇ ਹੋ ਭੋਖ ਘੜ ਘੜਤ, ਹਮ ਛੋਡੇ ਨ ਤੁਮਕੋ ਖਸ ਵਧਤ.

ਤੁਮ ਕਰੋ ਨਾ ਗੁਲੂਮ ਮੁਝਪਰ ਲੇ ਜਯਗੇ ਤੁਮਕੋ ਪਕੜ.

ਨਹੀ ਕੁਝ ਕਹੇਨਾ, ਹੈ ਰਾਤ ਧਰਾਪੇ ਰਹੇਨਾ,

ਮੈ ਕਹੇਨੀਏਂ ਤੁਮਕੋ ਛੋਡੇ, ਧੇ ਆਤਸੇ ਮਾਹਕੋ ਮਾਡੇ.

ਦੋਨੋ—ਹਮ ਨਹੀ ਤੁਮਕੋ ਛੋਡੇ, ਘੀਨ ਲੇ ਜਯ ਮਾਹਕੋ ਮਾਡੇ.

ਸਮਝ ਧੇ ਲੇਨਾ, ਹੈ ਰਾਤ ਧਰਾਪੇ ਰਹੇਨਾ.

ਯੋਗਨ—ਮਤ ਕਰੋ ਗੁਲੂਮ ਤੁਮ ਮੁਝਪਰ ਮੇਰਾ ਸਭੇ ਮਰੇਗਾ ਤੁਮਪਰ.

ਦੋਨੋ—ਤੇਰੇ ਸਭਸੇ ਨਹੀ ਹਮ ਊਰੇ ਘੀਨ ਮੈਤ ਨਹੀ ਹੈ ਮਰੇ.

ਧੇ ਸੁਨ ਤੁਮ ਲੇਨਾ, ਹੈ ਰਾਤ ਧਰਾਪੇ ਰਹੇਨਾ.

ਯੋਗਨ—ਛੋਡੇ ਫਾਧ ਤੁਮ ਦੋਨੋ ਮੇਰੇ—ਨਹੀ ਛੋਡੇ ਫਾਤ ਹਮ ਤੇਰੇ.

ਤੁਮ ਛੋਡੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਘੁਫ, ਤੁਮ ਬਲਾ ਧੇ ਮਾਨੋ ਕਫ.

ਦੋਨੋ—ਸੁਘਨ ਸੁਨ ਸੁਘਨ ਸੁਨ ਲੇਨਾ, ਹੈ ਰਾਤ ਧਰਾਪੇ ਰਹੇਨਾ.

—o o o—

ਤੁਝਘੀਨ ਮੋਰੀ ਭਾਨ ਘਘਰ ਲੇ—ਧੇ ਰਾਫ

ਯੋਗਨ—ਘਾਲੀਕ ਮੋਰੀ ਲਯ ਰਘਲੇ ਆਕੁਤ ਮਾਘੇ ਭਾਰੀਰੇ.

ਤੁਝਘੀਨ ਮੋਰੀ ਭਾਨ ਘਘਰਲੇ ਘਾਲੀਕ ਸਰਯਨ ਫਾਰੀਰੇ.

ਫਮਨ ਮੋਰਾ ਆਯ ਘਘਲੇ ਤੁਝ ਘਾਲੀਕ ਘਾਰੀਰੇ.

ਆਸ ਮੇ ਰਘਤੀ ਤੋਰੀ ਘਾਲੀਕ ਤੁਝਪਰ ਮੇ ਘਲਫਾਰੀਰੇ.

ਮੋਭੇ ਤੁਝੀ ਵਧਤ ਮਾਲੀਕ ਕਾਧੇ ਗਯਘ ਧੇ ਭਾਰੀਰੇ.

ਖਸ ਨੰਗਲਮੇ ਤੁਝਘੀਨ ਮੋਰਾ ਭੋਖ ਨਹੀ ਹੋ ਵਾਲੀਰੇ.

ਖਨ ਦਾਨੁਪੇ ਨੀਗਾਫ ਡੇਹਰਕੀ ਭਲ ਤੁਝੀ ਘੇਕ ਘਾਰੀਰੇ.

ਖਸ ਆਕੁਤਸੇ ਮੋਭੇ ਘਘਲੇ ਮੇ ਘਘ ਖਨਸੇ ਫਾਰੀਰੇ.

—o—

હાલે દીલકા મેળ કીસસે બોલુરે—યે રાહ.

બેગન—સુક તેરા બળ કયું ન લાગિરે.

દીલકા મુરાદ જોકે મં પાંચિરે—થુક.

રકેમ તું આકે મુજકો છુડાયા.

તુજપે કુરબાન મે કયું ન જાગિરે—થુક.

સ્વતાન.

અરે લાલદેવ ઈસ તરફ—યે રાહ

દેખા સાહેબો તુમને મેરા યે કામ.

હમેશાં મે કરતાહું એશા મુદામ.

કે જો શખ્સ મેરે દામમે આ ગયા.

મે ઉસકો ખસ દુનીયામે પુરા કયા.

યે શહજાદીપે ડાઈ હીકમત મેરી.

નહી ઉસકે ઉપર ચલી હે જરી.

આખ આખીરકો મે હસસે આજીજ હવા.

કે આજીજ હવા હાય આજીજ હવા.

મેરે દોસ્તુકો વો કરખદ દુઆ.

ઉન દોનુકો આંખુ મે અંધા કીયા.

વો આતેહે હસ વખત દોનું યહાં.

મંભી છુપકે ગોશમે દેખુ યહાં.

કે કયા ખાંતે કરતેહે આપસમે વો.

મેં દે કાન ઉનકી સુનું ઝુકતઝુ.

અરી જોગન ઓ—યે રાહ

યેલા—અએ બદખખત કમખખત અએ બે હયા.

મુજે સંગ લે જા તુને અંધા કયા.

બીજે—ફકત તું એકેલા ન અંધા હુવા.

તેરે બાએસ મૈને ભી પાછ સજા.

અરે હૈ જો શેતાંન અપના બડા.

ઉસ કમખખતકા હૈ કભી ના ભલા.

વો મરદુદ ખનાસ હૈગા લખ.

ઉસ ઉપર કભી અખ ન લાવે યકી.

સ્વતાન દોનોકો જુતી મારતાહે

યેતો મજનુ હોગા દીવાના—યે રાહ

યેલા—કયુંરે કમખખતી કયા તેરી આપ.

જો કે જુતી યે મુજકો લગાઈ.

બીજે—મૈને જુતીન તુજકો લગાઈ.

નાહક કુટ કયું યે બકતાહે બાપ.

હારે મારતાહે તું આર કેહતા.

કેસી તેરી યે હૈગી ભલાઈ.

વલા ખીલા યે કયું જુઠ બકતા,

જુતી અખતક ન મૈને ઉઠાઈ.

હૈ હૈ યે તુજખીના કોન હોગા.

ફકત અપને યહાં હૈ તન હાઈ.

મારતાહે તુ ઐર કહેતા મુજકો.
 મુજસે કરતા કયું યે અપલાઈ
 તેરી ગરદનકા ખુન મૈ પીયુંગા.
 ખસ મેં દખી તેરી યે વકાઈ.
 મૈભી તેરકો જીતા ન છોકું.
 દખી તેરીભી મેને ભલાઈ.

સયતાન—તુમ કયું આપસેમે લડતે હો દોનું.

બોલો તુમકો કયા માયે યે ભાઈ.

દોસ્તો—હમકો આહીએ જોર ધસી વખત,

નૈતો ચલ તું યહાંસે હો રાહી.

સયતાન—હા મૈ લા દેતાહું એક ઐરત.

તુમ કરો મત યું દોનું લડાઈ.

તુમ અખ દોનું યહાં અખ ખડેરો.

મૈ જા ધરસે હું લાતા ખુલાઈ,

દોસ્તો—વાવાહ બખત કયા ખુલે અપને યારો.

આંખે ફોડ ઐર જોર દીલાઈ.

સયતાન—લે મેં એક ઐરત દેતાહું તુજકો.

તું પકડ અખ ધસકી કલાઈ.

લે યે દુસરીકા તું અખ બકડ હાથ.

મુન તું જલદીસે અએ મારે ભાઈ,

અખ તુમ ધર અપને અપને લે જાઓ,

જાઓ ધસ જાસે હો અખ રાહી,

ਅੰਬ—ਸੁਕਰੇ ਤੇਰਾ ਹੈ ਅੱਘੇ ਆਲੀਸ਼ ਅੱਧਰ.

ਤੂੰ ਨੇ ਅੰਬਿ ਕਰ ਲੋੜੇ ਦੀਆਂ.

ਧੇਛੇਲਾ—ਬਲ ਅੱਘੇ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਅੱਘ ਮੇਰੇ ਹਮਰਾਹ,

ਹੁਕਮੇ ਤੇਰੇ ਮੁਝਸੇ ਮੀਆਂ.

ਦੁਸਰਾ—ਮੇਰੀ ਆਰਤੋਂ ਕੁਝ ਅੰਘ ਜਾਨਾ,

ਧਿਤੀ ਮਨਕਰੇ ਤੂੰ ਅੰਘੇ ਹੁਆਂ.

ਧੇਛੇਲਾ—ਮੇਰੀ ਆਰਤੋਂ ਤੂੰ ਅੰਘਤਾਏ,

ਤੂੰ ਕੀਝ ਪਕੜੀਏ ਖਸਕੀ ਕਲਾਏ.

ਦੁਸਰਾ—ਤੇਰੀ ਆਰਤੋਂ ਮੇ ਕਾਂ ਹੁੰ ਪਕੜਾ,

ਧੇਤਾ ਮੇਰੀ ਹੈ ਸੁਨ ਤੂੰ ਅੱਘੇ ਆਏ.

ਧੇਛੇਲਾ—ਬਲ ਅੱਘੇ ਆਪੀ ਤੂੰ ਅੱਘ ਮੇਰੇ ਹਮਰਾਹ,

ਹਰਗੀਜ਼ ਮਨ ਰੱਖ ਤੂੰ ਮੁਝਸੇ ਗੁਏਏ,

ਦੁਸਰਾ—ਧੇ ਤੂੰ ਕਾਂ ਆਪੀਕਰੇ ਹੈ ਲੇ ਜਾਨਾ,

ਛੋੜ ਧੇਤਾ ਹੈ ਮੇਰੀ ਲੁਗਾਏ.

ਸੁਧਾਨ ਜਾਨੀ—ਛੋੜਾ ਛੋੜਾ ਅੱਘੇ ਅੰਬੀ ਆਪੀਸੇ,

ਨਾਹਕੇ ਧੇਛੇਲੇ ਧੇ ਧੇਛੇਲੇ ਲਗਾਏ.

ਸੁਨੋ ਹੁਮਾਰੇ ਸਾਫ਼ ਧੇ ਅਰਜ਼ ਮੇਰੀ ਆਪ—ਧੇ ਸਾਫ਼

ਮੀਧਾਏ—ਧੇਛੇ ਧੇਛੇ ਸਾਫ਼ੇਛੇ ਧੇ ਸੁਰਦਾ ਤੇਜ਼ ਹੈ,

ਧੇਛੇਛੇ ਗੁਏਛੇ ਮਾਰਾਏ ਧੇ ਆਪੀ ਤੇਜ਼ ਹੈ.

ਧੇਛੇਛੇ ਆਪੀ ਧੇਛੇ ਹੈਗਾ ਧੇਛੇ ਸਾਫ਼ੇਛੇ,

ਸੁਰਦਾ ਧੇਛੇ ਆਪੀ ਧੇਛੇ ਆਪੀ ਲੇ ਧੇਛੇ.

રખરે જા શાહકે ઇસકો ખડા કરે,
જલ્દ ઇસકો બાંધો તુમ કે વાંસે અખ ચલે,

સહીન શાહ સુનીએગા અએ નેક નામ—યે રાહ
સીપાઈ—સીહીન શાહ અરજ યે સુનીએગા આપ,
કે ઇસને કયા હૈગા એક પુત આજ,
નજરસે હમ દેખ ઇસકો લાએ યહાં,
કહો તો ઉસ મુરદેકી દેવે નીશા,
મુનાસીખ જો જાનો સજા કીજીએ,
વ લેકીન નહીતો રહા કીજીએ,

ગુલાબ ડાલુ આંખુમે શાવરા ખટકે—યે રાહ
શાહ—અછા મૈને યે ખાત મુન સગરી માની,
ઉસકી નીશાની તું મેરે જખાની અછા,
ઇસકો લેજીએ જંગલકે અંદર,
કતલ કરો શાદમાની અછા મૈને,

મેરી દવાકા કોઇ કદરદાં નહી મીતતા—યે રાહ,
સ્થિતાન—પેછાનતે હો મેરેકો તુમ સખયે દોસ્તદાર,
મેં હુ વોહી શેતાન જો ઇખલીસ નાખીકાર.
દેખા યે કામ મેરા અજીજો તુમ આંખસે,
કીસ તરહકા ફસાદી હું તુમ રખના વાદગાર,
દેખો વો જોગન ઔર વો શેહજાદા ખનમે હૈ,
ઉન દોનુકો મેં કીસ તરાં કરતાં હું ખાર જાર,

દરદગમ—યે રાહ

શેહનદા—આહ અલમ દરદગમ કયા સીતમ આ પડા.

મરેસે તું જીલમ યે ઉઠા યા ખુદા,

મરેપે કર રહમ ઇસ ઘડી યા ઇલાહ.

તું મેરા હૈ રહીમ કર અકુ યે ખતા.

ઇસ કુવેસે મુજે તું નીકાળ યા ખુદા.

સખતી યે દુર કર તા મેરા હૈ બલા.

—o—

ગારી ચલી સાસરે ફીરબી કપી આનાં—યે રાહ

સીપાઈ—અસ ઈસી જંગલમે તુમ સખ ડેરો યારો.

ઝોર ઈસ ખુતીકી ગરદન યાપે મારો.

અખ સમશીર જલદી હાથમે લો દીલદારો.

એક દમમે ઇસકે સરકો યહાંસે ઉતારો.

૧ સીપાઈ—દેખો દેખો અજીજો સામી બલા કયા આઈ.

૨ સીપાઈ—યે બલા નહી કોઈ જોગન હૈગી ભાઈ.

ચલો ચલો સખ અપને આગે ઇસકે જાવે.

યે કોન હૈ જોગન પેહ છાન ઇસકી પાવે.

અરે અરે રે યેતો અપની હૈ શેહનદી,

યે વહીદિ અપને જીસકી કરતે યાદી.

ચલો ચલો અખ અપને જલદી યહાંસે જા કર.

ઝોર શાહસે અપને હાલ કરે યે જાહીર,

શ્રીર શાહકો અપને સાથ યહાપે લાવે.
ઝોર ઇસ જોગનકો ઉસકે સાથ મીલવાવે.

—o—

ફીરાતાહે હમેકાં કાં—યે રાહ

શાહ—જુદાર્દમે તેરે આંખુસે ખું અગ્ગે બખ્ત જા ટપકાં.
જુદા હોનેસે તેરે ખુન હોકર દિલ નીહાં ટપકા.
તપે કુરકતસે અજબસ રંગ મેરાજા ફરાનીહૈ.
ગમે હીજરા મે આંખુસે યે રંગે અરગવા ટપકા.
હુવા જોસે અનુબી નીસ્તરે ફરસાદ હે મુજકો
બતા તન મીસલે ફૌવારા કે હરઅેક ઉસત ખાં ટપકા.
હુછહે બે કલી અજબસકે તુટે દીન હમરંકા
ચલી બાદે ખીજા ઝૈસી ગુલે હરબોસ્તા ટપકાં,

મીલા આજ હમકો વો ચનદા.

સીપાર્દ—મીલી આજ હમકો વો લડકી તુમારી.
અરજ યે શુનો આપ જલદી હમારી.
પેહન કર કફની ઝૈર બનકર કે જોગન.
વો શ્રીરતીહે જંગલમે બસ મારી મારી.
ચલો સાથ હમારે તુમ અગ્ગે શાંહ આલી.
હમ દીખલાવે તુમકો વો જોગન હમારી.
જરા દર તુમ અબ નહીયાં લગાઓ.
કે ચલનેકી અપને કરો તુમ તૈયારી.

ખુશી અપ્પ તુમ હો જાઓ એ શાહ હમારે.
 ન ખાઓ તુમ અપ્પ ગમકી દીઝમે કરારી.
 છુપા ઇશક હમારા ખીયાં બાંને નીસદીન—યે રાહ

શાહ—અજાજો તુમારા મે એહસાન મંદહું.
 કે તુમને ખુશીકી ખખર યે સુનાએ.
 ખુશી કયું ન મે અપને ખસ દીલ હોગી.
 કે તુમ ગસ્તકા તુમ પતાજો લે આએ.
 અલો જખતો કુછ દેર ન અપ્પ તુમ લગાઓ.
 કહાં ચલ ખતાઓ કે તુમ દેખ આએ.

શાહજાદી—મેરા રે પીયારા સાજના તોરેરે મેતો કાટના.
 જોગન મે બનકે બન બન ધુંદું.
 તોહકો મે યે રાજના મેરા રે ખીરાગી.

રૂહબન મેરે ત્યા—યે રાહ

શાહ—થુકરે ખુદાકે આજ રોજ ખેટી મેરી મીલી મીલી.
 ગરદશપે જો સર આધથી વોભી મેરી ટલી ટલી.
 દખ્ખેસેહી ખેટીકો આખીયે થંડી હો ગધ.
 મારે ખુશી કે દીલકી અપ્પ ખીલી મેરી કલી કલી.
 અએ ખેટી મેરી જન મન ક્રીસકે શીરાકમે યે તું
 જોગન યે બનકે દુખદુ શીરતી હૈ કયું ગલી ગલી.

ઈસ આતશ ઉલકતમે—યે રાહ

શહુનદા—યે ગરદીશ અયામને ક્યા મુજકો સતાયા.
 આખીરકો મુજે લા યેહી કુવેમે જુકાયા,
 અકશોશ યે દુખ કેસા મેરે સરપે પડાહિ.
 ઇસ ગમને મેરા સમરભી યે દીલકા ઉડાયા.
 ઇસ બેકસીમે કોન મેરા ચારહે ગમખાર.
 હે હે ઉસ રંડી ક્યાકો કુછરેહમ ન આયા.
 ઇસ ગરદીશ અયામસે લાચાર હુવા હું.
 અખ તેરે સીવા કોઈ નહી મેરા ખુદાયા.

—o—

સંભાલો તેગ અદાકો જરા સુનોતો રાહી—યે રાહ.

શહુનદી—યે અવાજ આઈ કહાંસે જરા સુનોતો સહી.
 મુજકો કોઈ બહરે ખુદા દો બતા સુનોતો સહી,
 યેતો અવાજ મેરે જાનો જીગરકે જેસી.
 ક્યા યેહી ગેખસે આઈ સદા સુનોતો સહી.
 જીસકે ખાલીરમે યહાં જોગ લીયે શીરતી હું.
 ઉસકાહી હૈય અવાજ જરા સુનોતો સહી.
 નતો યે બ્રાહુમે હે નતો કોહ સાદમે
 દેખો કુવેમે સભી મીલ જરા સુનોતો સહી.
 યેહી યેહી હે મેરા જાન નીકલો સારે.
 કેસા યે આનકે હે હે પડા સુનોતો સહી.

તેરી ખુદરત અજબ હૈ ખુદાયા—યે રાહ
શાહુજાદા—તેરા સદહા શુકરહૈ ખુદાયા.

તુને સખવીસે મુજકો નીકાલા—શુકર૦

હસ કુવે અંદર મૈ જ પડાયા.

સરપર ન મેરે ન છોટા બડાયા.

તેરાહી મુજકો બસ આસરાયા.

તુનેહી મુજકો અબ બચાયા—શુકર૦

થોડા રોજમાં બાહાર પડશે.

ગુલસને બાહાર.

હોંદુસ્થાની તથા ગુજરાતી તરેહવાર રાગ રાગ-
ણીઓથી ભરપુર કરેલો સંગ્રહ જેમાં

૨૦૦૧

ગાયનનો સંગ્રહ છે.

આ ગાયન સંગ્રહમાં ચાર ઉર્દુ ગાયિકા તથા
તમામ ગુજરાતી નાટકોના ગાયનો તથા ઉર્દુ નાટકોના
ગાયનો સીવાય (૧૦૦૧) ગાયનોનો જથ્થો તમામ
સામ્યેરોનો નાખ્યો છે. આ પૈકીનાં મોટે ભાગે સાહેબાને
આ ગાયન સંગ્રહ વાંચકોની સામ્યેરો હાય તેઓએ
મગ્નતાની કરી તાકીદ પોતાનું નામ નીચે લખીને ટુકાણે
દાખલ કરાવવા બુલવું નહીં.

પૈકીથી ચોપડીની કામગીરી નાણા આપી નામ
નોંધાવનાર પાસેથી દર વકલ ૧ નો રૂ. ૨૦ ૧) રાખી
કરી નાણા પાછલથી આપનાર પાસેથી રૂ. ૧—૪—૦
અને પાછલથી ખરીદનાર સાહેબાને રૂ. ૧—૬—૦
આપવા પડશે. મોટે ભાગે શુભમ પડે તેવી રીતે ભરા
વવા બુલવું નહીં એવું.

મુખ્ય—દેશભૂ—મારફત પ્રામ્યેવાની પોલીશ ચોપડી
ની સામે મારી આમ તથા ચોપડી વેચવાની દુકાને
તથા કરાચી બાહરમાં મારી ચોપડી વેચવાની દુકાને
તોડીઆ બજારમાં લીરોડા તથા કાચલાં બાપી મોકલવા

હકર કાલીદાસ નાનજી

ચોપડીઓ છાપાવનાર તથા વેચનાર.

